

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286, Telex sportrom buc. 180.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚAȚI!

sportul

4
pagini
30
bani

Anul XXV — Nr. 921 (6355)

ZIAR AL

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

Miercuri 3 iunie 1970

ECHIPA DE TENIS A IUGOSLAVIEI PENTRU MECIUL CU ROMÂNIA

Federația iugoslavă de tenis a anunțat componența echipei care va întâlni, între 12 și 14 iunie, reprezentativa României în cadrul Cupei Davis. Jucători: FRANU-LOVICI, SPEAR, IVANCICI și BRESKVAR. Capitanul echipei: NIKOLICI.

ATLEȚI ROMÂNI, LA CONCURSURI PESTE HOTARE

În zilele ce vin, mai mulți atleți români vor lua parte la concursuri internaționale, peste hotare. Astfel, la sfârșitul acestei săptămâni, Viorel Suciu, Angela Zirbo și Elisabeta Prodan vor evolua la Riga. Cîteva zile mai tîrziu, alți atleți români, Ion Rusnac, Gheorghe Cefan și Stelian Marcu, Rafira Fița și Valeria Ban vor fi prezenți la un concurs programat la Moscova.

De asemenea, trei juniori, Constantin Stan, Andrei Kunczi și Veronica Anghel au prilejul să concureze într-un concurs internațional, și anume în cel de la Zlate Moravce (R.S. Cehoslovacă), care începe miercuria viitoare.

6 CICLIȘTI ROMÂNI VOR CONCURA LA TULA ȘI MOSCOVA

Între 3-13 iunie, mai mulți cicliști români vor lua parte la concursurile ce se vor organiza pe velodromurile din Leningrad și Tula.

Sub conducerea antrenorilor Mircea Mihăilescu și Iulian Gocman, au făcut deplasarea: Constantin Gonjea, Paul Soare, Florian Negescu, Marin Ioniță, Petre Dolofan și Ștefan Leibner.

„GALELE ÎNCEPĂTORILOR” LA GALAȚI

Printre experimentele pentru relansarea boxului gălățean, de mare eficiență se anunță acela al organizării unor gale săptămânale rezervate exclusiv începătorilor din secțiile de performanță. Reunirile au loc pe frumoasa arenă „Dunărea”, unde s-au desfășurat și întrecerile Baletului de box. Pînă acum, au fost organizate 2 gale, în cadrul cărora au evoluat 60 de tineri boxeri între 12 și 16 ani.

T. SÎRIOPOL-coresp.

PE PERONUL GĂRII DE NORD, LA REÎNTOARCEREA POPICARILOR DE... AUR

O amintire de neuitat: acasă, cu cupele de învingători în brațe, cu flori în mîini și cu medaliile de aur și de argint împodobind gîtul fetelor.

Foto: AUREL NEAGU

Marti dimineața, imagine sportivă în ambianța agitată a celei mai mari porți feroviare din țara noastră, Gara de Nord: rapidul nr. 12 a adus în Capitală pe jucătoarele și jucătorii români care, la „Palazzo del Ghiaccio” din Bolzano, s-au acoperit de glorie cucerind trei medalii de aur, două de argint și una de bronz. Extraordinara lor performanță a umplut de bucurie inimile multor iubitori ai sportului, unii dintre ei venind ieri la Gara de Nord pentru a strînge, cu o clipă mai devreme, miștile sportivilor laureați. Împreună cu familiile, prietenii, numeroși suporteri, activiști sportivi și președinți de secții de popice au venit în întâmpinarea campioniilor și vicecampionilor mondiali tov. Ioan Kunst-Ghermănescu,

secretar al C.N.E.F.S., precum și alți activiști ai Consiliului General.

Cînd trenul a staționat, zeci de brațe s-au întins spre Cornelia Moldoveanu-Petruscă, a-cestă fată roșcovană, plină de dinamism, care lansează bila bărbătește, autoarea unui rar record: campioană individuală, campioană la perechi, campioană la echipă, adică cîștigătoare a tot ce se putea... cîștiga. Cu aceeași căldură au fost îmbrățișate Elena Trandafir, deînțătoarea — alături de Cornelia Petruscă — a titlului suprem la dublu, Crista Szöcs, mezină Ana Marcu, Elena Cernat și celelalte fete care, la Bolzano, în

Tr. IOANIȚESCU

(Continuare în pag. 4-a)

SPADASINI ROMÂNI LA BUDAPESTA

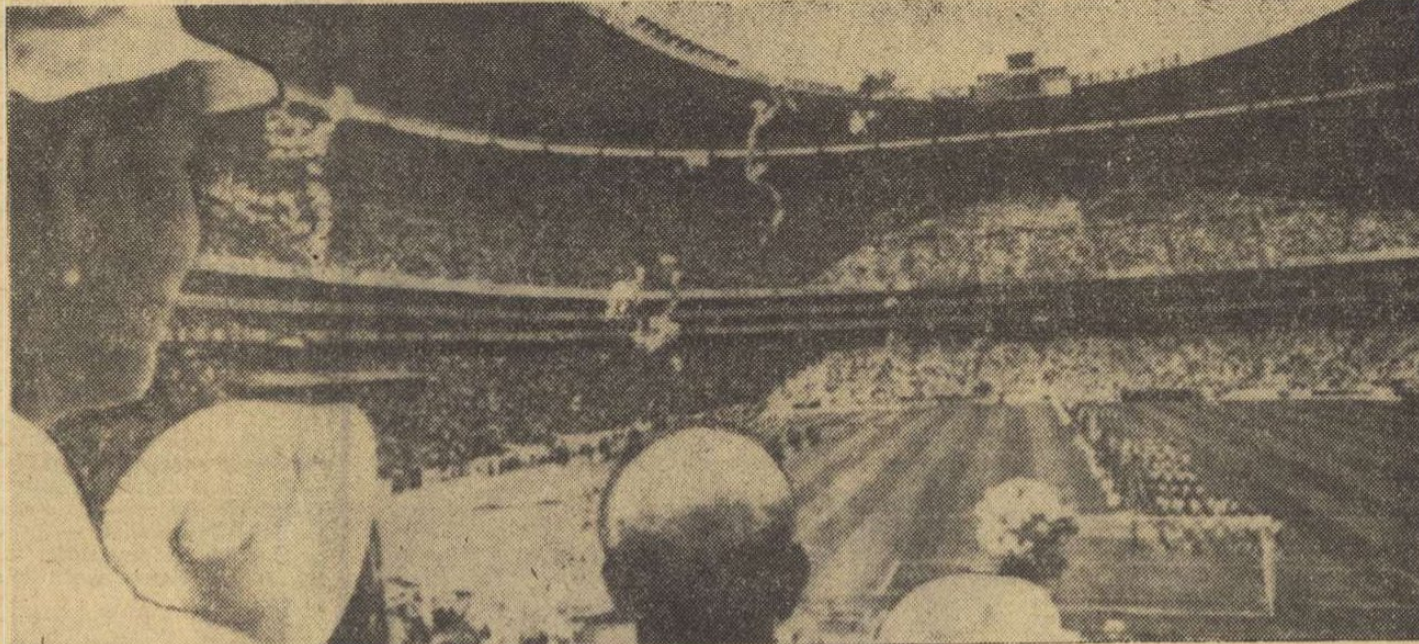
Tradiționalul concurs patruleiater de spadă Franța — Italia — România — Ungaria va fi găzduit anul acesta de orașul Budapesta, în zilele de 13

și 14 iunie. Lotul de spadasi ai țării noastre care vor face deplasarea cuprinde, printre alții, pe Al. Istrate, Pongraț, Sepeșiu și Duțu.

Deschiderea celei de a 9-a ediții a campionatului mondial a constituit și de mare sărbătoare pentru fotbal. Stadionul Azteca a fost arhiplin 112.000 de spectatori au fost prezenți la meciul inaugural.

Telefoto: A.P. — Agerpres

COMENTARIUL ZILEI...

Așadar, a început! În clipa în care sub un soare arzător, ale cărui raze nemiloase făceau să strălucească orbitor marea de pâlării albe din tribunele stadionului „Azteca”, arbitrul Kurt Tschencher a fluierat și fotbalistul sovietic Bișevet a lovit mingea, cu toții am trăit aci, în această țară îndepărtată, dar ospitalieră, un moment de mare emoție. A început mult așteptata întrecere a celei de a IX-a ediții a „Cupei Jules Rimet”. Atunci am uitat și de Bobby Moore și de declarațiile parcă prea optimiste ale brazilienilor, nu ne-am mai adus aminte de nici un pronostic senzațional. Acum, în sfîrșit, priveam pe „viu” (este

un fel de a spune, deoarece meciul l-am văzut tot la televizor, într-una din camerele de la „Gran Hotel”, amenajată special pentru fotbalistii români) primul din mulțea actuale acestui campionat mondial.

Parcă respectînd tradiția, partida inaugurală s-a încheiat, ca și la ediția precedentă, fără să ne satisfacă selea de goluri, cu un rezultat alb: 0-0. Privind retrospectiv desfășurarea acestui joc, trebuie să spunem că nici pe plan valoric el nu a satisfăcut exigențele. Opiniile tuturor celor cu care am stat de vorbă, aici la Guadalajara, după meci, au fost că partida inaugurală a dezamăgit. S-a jucat mult prea prudent, cu evidente accente de temporizare la mijlocul terenului, cu destul de rare momente de spectacol. Cea mai mare parte dintre tehnicienii au declarat — și noi simțim întru totul de acord cu ei — că în partida U.R.S.S. — Mexic s-a văzut clar tendința de a nu se asuma riscuri prea mari, ceea ce a avut ca un prim efect aglomerarea în apărare și, pe alocuri, chiar o exagerată decizie în intervențiile apărătorilor. Așa se și explică faptul că arbitrul vest-german Tschencher, ce a avut dificilă sarcină de a dirija jocul inaugural, s-a văzut pus în situa-

ția de a arăta de cinci ori cartonașul galben, ceea ce înseamnă „avertisment”. El nu a folosit în acest meci niciodată falatul cartonaș albastru, echivalent cu excluderea unui fotbalist de pe teren. Și asta este foarte bine. Ce numărul avertismentelor depășește totuși limita obișnuită și acest lucru ne dă o imagine destul de clară despre direcția în care cele 16 formații finaliste își vor disputa șansele.

Revenind la joc putem aprecia că excelentă ideea tactică a antrenorilor sovietici, care au cerut elevilor lor să-și dozeze judicios eforturile, angajîndu-se în luptă treptat, mai lent la început și din ce în ce mai activ către sfîrșit. Sprintul final al fotbalistilor sovietici a fost destul de periculos, chiar dacă pe fondul acestei dominări, reprezentanții țării gazdă, neîndoios perfect adaptați la condițiile de climă și altitu-

(Continuare în pag. 3-a)

Correspondențe prin telex de la trimișii noștri speciali
C. FIRANESCU
și
G. NICOLAESCU

START ÎN SEZONUL... ȘTRANDURILOR

Deși timid, repertoriul verii a dat la o parte cortina norilor și a intrat pe scena Capitalei. Printre punctele de atracție ale actualului sezon estival se află, ca de obicei, și clipele petrecute în aer liber, pe plajiste sau nisipul de lângă bazine, în apa lor reconfortantă. Și cu toate că soarele se prezintă încă timid în aceste zile capricioase, micile uzine de recreare, ștrandurile, devin din ce în ce mai populate. Mărturie stă și imaginea fotoreporterului nostru Theo Macarschi, care redă un moment duminical la „Ștrandul Tineretului”, unde amatorii de apă, soare și mișcare — incluzînd, îndeosebi, toate „virtelele adolescenței” — își petrec timpul liber după preferințe și îndemnări sportive.

MEXICUL SOLICITĂ UN ANTRENOR ROMÂN DE CANOTAJ

Încă o dovadă a prestigiului de care se bucură sportul românesc peste hotare: Federația mexicană de canotaj a anunțat că este gata să angajeze un antrenor român, care să pregătească lotul de canotaj al Mexicului.

PUTEREA OMULUI BIRUIE PUTEREA NATURII

DE VEGHE, ÎNTRE DOUĂ MĂRI...

De la Gorgani, colbuluit I.M.S. al județului de sport Telemorman apucă la dreapta, spre digul Fățana. Sub soarele de jar al Bărbăntului, mașina înaintea- ză anevoie, oboșată parcă și ea de zbuciumul acestor zile cînd unda Dunării crește mereu. Ne îndreptăm, așadar, către locurile de revărsare ale fluviului, anume lăsat de oameni, pentru ca apele umflate să-și poată întinde mări-mea, așteptînd aici clipa cînd bătrînul Danubiu le

va chema din nou în albia-mamă. Digul pe care am început să-l străbatem desparte cu trupul lui înălțat de mîna omului, două mări: cea formată de apele turburi ale Dunării, și cea a grînelor, cu valurile ei de spîce ce vor arunca în curînd în hambare, bogatul rod. De veghe, în această dură luptă dintre cele două forte, stau oamenii. I-am înfîlînit ziua, cercetînd pas cu pas digul, intervenînd eric atunci cînd este nevoie. I-am cunoscut

noaptea, priveghînd în fața focurilor, zbaterea apelor, fortificînd barajul acolo unde Dunărea a săpat, sau a mușcat din pămîntul ocrotitor al lanurilor. Între o stație de pompare și alta, patrulau puternice tractoare, iar paralel cu acestea își făceau rondul neostentit coopera-torii anume desemnați pentru apărarea digului. Căci DIG înseamnă aici, la Fățana, 4000 de HECTARE CULTIVATE, IN-SEAMNA PINE, ULEI, LEGUME.

Și Dunărea, primînd în brațele ei atîtea și atîtea riuri umflate, crește mereu. În lunci, corănele sălciilor stau în apă, al-doma unor uriașe geamandure, oferînd loc de po-pas vietuitoarelor. Iar peste tot, peste întînțirea celor două mări, domnește omul, cu abnegația și ho-tărîrea lui fermă de a apăra avutul obștei, pe cel propriu. Căci abnegația se cheamă a fi la datorie ac-cidentat, precum Gheorghe Petroacă din Năsturelu care, cu o mină umflată de grave arsuri, răspundea — puțin stînjinit — la în-

Vasile TOFAN

(Continuare în pag. 2 a)

C a un adevărat mozaic, activitatea sportivă a țării se compune și se re-compune din realitatea dinamică a tuturor județelor, fiecare entitate avînd însă un specific, o tradiție, o perspectivă a performanței. De aceea ziarul nostru, din dorința de a le defini prin relief și culoare, pe fundalul mult mai amplu al sportului de masă, inaugurează cu acest număr un ciclu de materiale inițiat

CONTRIBUȚII LA PROFILUL SPORTIV AL JUDEȚELOR

Parcurgeți, deci, pentru început, împreună cu redactorii noștri și ghizi locali competenți,

ITINERARIUL DOLJULUI

Înarmați cu o „hartă la scară măriță” și confruntînd deziderate cu statistici, în materialele pe care le publicăm în pagina a II-a.

ECHIPA

Într-o zi, dar mai ales acum cînd Naționala noastră de fotbal se află angrenată într-o mare confruntare cu este C.M., m-am gîndit mult la în-

telesurile noțiunii de echipă. Sînt pentru echipă, poate pentru că omul este o ființă socială. Echilibrul și fericirea lui sînt alături de semenii săi.

O bucurie neîmpărtășită e diminuată, o copleșitoare nefericire se suferă mai greu de unul singur. Echipa este o societate omenască în miniatură cu conducător, opinii, atribuții, relații etc. Perfecțiunea ei constă în acțiunile corelate spre rezultanta comună — victorie.

Personalitatea creatoare a individului poate înflori desvîrșit aici, dar un aspect al ei este acela de supunere a voinței proprii, voinței colective. Anarhismul, solitudinea, egoismul sînt moartea echipei. Vedeta e necesară și chiar vitală, dar ea nu poate străluci decît prin și pentru echipa sa. Oricărui diamant îi este necesară o montură care să-l scoată în evidență valoarea. Asperitățile de caracter ar trebui să se toacească, din mulțimea metalelor topite în creuzetul echipei, aliajul finit avînd calități superioare.

Echipa se cimentează prin lucruri comune — începînd de la sportul comun.

Aspirațiile, preocupările, felul de viață, idealurile asemănătoare duc la relații paralele și în afara echipei.

Tradițiile sportive sînt apanajul a-proape exclusiv al unor „teamuri”. Ele sînt o expresie a anilor în care aspirațiile spre glorie și prietenie se împletesc cu cele de creare și consolidare a intelectului și caracterului.

Deși gloria sportivă individuală este mai puternică și mai îmbătătoare, nici-cînd victoriile nu se sărbătoresc cu atîta freametă și nu se simt cu atîta intensitate ca alături de acei cu care ai luptat pentru ea.

Cîndva voiam să mă lansez cu un prieten într-o polemică în care el să susțină partitura sportivilor individuali. Echipă sau sport individual? În fond, pentru amîndoi, problema nu se punea decît pentru frumusețea argumentării de ambele părți.

De altfel fiecare sportiv reprezintă, în ultimă instanță, un club, o școală, un oraș, o țară, deci face parte dintr-o echipă. Individ izolat nu poate exista și deci nici sportiv izolat.

Pentru că omul e făcut să trăiască împreună cu oamenii!

Dorin ALMAȘAN